

متن پرسش

سلام علیکم: شما در تفسیر آیه «و نفخت فیه من روحی...» گفته اید که منزلت و خلیفه الهی انسان به همین روح است که جامع اسماء الهی است. بعضی می گویند این روح مخصوص انبیا و امامان می باشد و بعضی از شیعیان به نسبت مقامشان از این روح بهره برده اند و بقیه زیاد دل خوش نباشند که از این روح خداوند در آن ها دمیده است. آیا این حرف درست است که تعبیر «من روحی» عام نیست و خاص است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: «من روحی» از یک جهت عام است و هرکسی بهره از آن دارد و حقیقت آن مخصوص انبیا و اولیاء معصوم است و هرکس به اندازه‌ای که در زیر سایه‌ی طاعت انبیا و اولیاء قرار گرفت به نور روح الهی نزدیک می‌شود و عملاً به حقیقت خود نزدیک شده. در نکته‌ی دهم از کتاب «ده نکته در معرفت نفس» و در صفحه ، ص: ۳۰۸ از کتاب «خوبستن پنهان» عریضی داشته‌ام. موفق باشید